

عنوان مقاله:

بررسی تحول معنایی واژگان دخیل عربی در زبان فارسی.

محل انتشار:

مجله لسان مبین، دوره 10، شماره 33 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

ماهر السج - دانشگاه بین الملل امام خمینی(ره) - گروه زبان و ادبیات فارسی

حمید طاهری - عضو هیات علمی در گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه بین الملل امام خمینی(ره)

خلاصه مقاله:

چکیده: در این مقاله به بررسی تغییر و تحولات واژگان دخیل عربی که در فرهنگ بزرگ سخن بسیاری از آن ها ذکر شده اند، پرداخته ایم. این تغییرات در سطح معنایی توصیف و طبقه بندی می شود. در حین این انتقال، تعداد زیادی از واژگان عربی با مدلول های اصلی و اولیه خود در زبان عربی، وارد زبان فارسی شده و در زبان مردم جاری و ساری گشته اند؛ اما معنا و مدلول اولیه خود را از دست داده و معنای جدیدی گرفته اند؛ معنایی که در زبان عربی نمی توان نشانی از آن ها یافت! حال این تغییر و تحول در حوزه معنا یا علل خارج از زبان داشته است یا عللی داخل در زبان. در برخی از موارد شاهد تخصیص معنایی واژگان دخیل عربی در زبان فارسی بوده ایم و در برخی از موارد گسترش معنایی واژگان دخیل عربی را در زبان فارسی مشاهده کرده ایم. از جمله علل خارجی زبان، تحولات سیاسی و اجتماعی است که با توجه به نیاز جامعه، معنای واژگان را متحول می سازند. علت ذهنی از علل داخلی زبان است که یا بر اساس مجاورت دو معنی در ذهن رخ می دهد که همان مجاز و انواع آن است؛ یا بر اساس مشابهت دو معنی است که همان مجاز به علاقه مشابهت (استعاره) است. در این مقاله تلاش کرده ایم که این دسته از واژگان عربی را مورد بررسی قرار دهیم و علل تحول معانی آن ها را به روش های علمی تبیین کنیم.

کلمات کلیدی:

واژگان دخیل عربی، فرهنگ بزرگ سخن، تحول معنا، تخصیص معنایی، گسترش معنایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1208742>

